

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/4/2014
Identifikačné číslo spisu:	2510010497
Dátum vydania rozhodnutia:	05.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Burger
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2510010497.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Burgera a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 5. februára 2014 v trestnej veci obvineného Y. W. , pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného, ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca, advokáta v Trnave, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo 17. januára 2013, sp. zn. 6To 108/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 2. júla 2012, sp. zn. 1T 86/2010, v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave zo 17. januára 2013, sp. zn. 6To 108/2012, bol obvinený Y. W. uznaný za vinného z prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, na skutkovom základe, že

dňa 29. mája 2009 v čase o 23.00 hod. 42 min. na presne nezistenom mieste v služobnom obvode Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava po tom, čo bol služobne velený do vykonávanej represívno-bezpečnostnej akcie zameranej na plnenie úloh vyplývajúcich z rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č. 56/2007 a následne rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava č. 34/2007 o opatreniach na zamedzenie závažného protiprávneho konania osôb a inštruovaný k jej zameraniu, v rozpore so služobným zaradením a služobnými povinnosťami informoval osobu T. L., nar. XX. J. XXXX, bytom W., ktorá sa nachádzala na zozname záujmových osôb podľa rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č. 56/2007, proti ktorým bola akcia zameraná, o umiestnení policajnej hliadky, ktorá sa pohybovala v mieste bydliska T. L., pričom mu potvrdil, že policajti sú tam aj kvôli nemu a teda, aby zostal doma a nikam nechodil a zároveň sa s ním dohodol na schôdzke na druhý deň, kde ho mal informovať o dôvodoch prítomnosti policajtov na mieste, čím T. L. umožnil vyhnúť sa policajnej kontrole a príslušníkom Policajného zboru zmaril vykonať služobný zákrok voči nemu, a týmto konaním porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. f/ zákona

č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Za to súd obvinenému uložil podľa § 326 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, § 38 ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Obvinený Y. W. písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa 2. decembra 2013 podal prostredníctvom obhajcu JUDr. Juraja Gavalca proti rozhodnutiu Krajského súdu v Trnave zo 17. januára 2013, sp. zn. 6To 108/2012, dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že podľa jeho názoru skutok ustálený v trestnom konaní nie je správne právne kvalifikovaný, pretože nenapĺňa všetky zákonné znaky prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Obvinený Y. W. v danom prípade nevykonával právomoc verejného činiteľa.

Podľa názoru obvineného, aby mohol byť považovaný za verejného činiteľa, nepostačuje len zistenie, že v čase činu bol príslušníkom Policajného zboru Slovenskej republiky, ale musí byť splnená aj podmienka, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou (§ 128 ods. 1 Trestného zákona). Prvok právomoci a zodpovednosti musí v sebe zahŕňať vždy prvok moci a prvok rozhodovania následne vynútiteľného štátnou mocou.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku obvinený uviedol, že policajti vykonali služobný zákrok v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona o Policajnom zbore č. 171/1993 Z. z., pretože v tomto prípade nebolo zistené aspoň podozrenie zo spáchania priestupku alebo trestného činu. Policajti bez splnenia zákonných podmienok chceli zameriavať pohyb vytipovaných osôb, zistiť, kde sa zdržujú, kontrolovať ich autá.

Ďalej obvinený uviedol, že skutková veta rozhodnutia je postavená na náhode, na domnienke, že T. L. chcel dňa 29. mája 2009 v čase po 23.42 hod. ísť von na miesta pohybu policajnej hliadky. Vzhľadom na uvedené podľa názoru obvineného skutok nie je protiprávnym činom, ktorého znaky sú uvedené v § 8 Trestného zákona.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. c/ Trestného poriadku obvinený Y. W. poukázal na nezákonnosť vykonania dôkazu, a to na nedostatočné odôvodnenie príkazu na odpočúvanie telefónnych hovorov vydaného Okresným súdom Trnava pod č. k. OS-TT-66-1/2009-OUS-Ntt, zo dňa 28. apríla 2009 a OS-TT-V-110-1/2009-OUS-Ntt, zo dňa 23. júla 2009. V tejto súvislosti dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Tdo V 3/2011, zo dňa 26. októbra 2011 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 274/05, zo 14. júna 2006.

Zároveň obvinený upozornil na skutočnosť, že záznamy z odpočúvania neboli súdu predložené kompletne. Obhajoba a ani súd nemali možnosť oboznámiť sa s celým odpočúvaním.

Dovolateľ preto navrhol, aby dovolací súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku rozsudkom porušenie zákona v ustanoveniach, o ktoré sa dôvod dovolania opiera a aby podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 108/2012, zo 17. januára 2013 a prikázal krajskému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril okresný prokurátor, ktorý v písomnom stanovisku z 3. decembra

2013 konštatoval, že sa stotožňuje s rozhodnutím Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 6To 108/2013, zo 17. januára 2013. V danom prípade obvinený Y. W. konal ako verejný činiteľ v zmysle § 128 ods. 1 Trestného zákona, pretože v čase spáchania skutku pracoval ako policajt na Obvodnom oddelení Policajného zboru Vrbové a z titulu svojej funkcie mal prístup k inak neprístupným informáciám o pohybe policajných hliadok, a teda konal v priamej súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. V súvislosti s námietkou obvineného, či obvinený svojim konaním mohol zmariť možný policajný zákrok, túto námietku považoval prokurátor za špekulatívnu a poukázal na ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 3 a § 9 ods. 3 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Trestného poriadku), za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku). Dospel však k záveru, že nie sú naplnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

V poradí prvý dovolací dôvod obvineného sa týkal porušenia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku. Tento dovolací dôvod je naplnený vtedy, keď rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Po preskúmaní veci dovolacím súdom, tento zistil, že skutková veta tak, ako bola ustálená nižšími súdmi, obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený Y. W. právoplatne uznaný za vinného a jeho konanie bolo správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Zistený skutkový stav bol správne právne kvalifikovaný, pretože obvinený Y. W. svojim konaním naplnil všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Objektom tohto trestného činu je záujem štátu na riadnom výkone právomoci verejných činiteľov a na ochrane práv a povinností fyzických a právnických osôb. Na naplnenie tejto skutkovej podstaty sa vyžaduje, aby sa činu dopustil špeciálny subjekt, t.j. verejný činiteľ, a to jednou z troch taxatívne uvedených foriem konania. Z hľadiska zavinenia úmysel páchatel'a musí zahŕňať aj spôsobenie škody, alebo zadováženie či už sebe alebo inému neoprávneného majetkového prospechu. Neoprávneným prospechom môže byť aj neoprávnené zvýhodnenie inej osoby, ktorú páchatel' v postavení verejného činiteľa v rozpore so svojimi povinnosťami informuje o pripravovanej policajnej akcii, zameranej na odhalenie trestnej činnosti, v úmysle umožniť tejto osobe sa vyhnúť prípadnej zodpovednosti za protiprávne konanie. O to skôr, že v prípade T. L. išlo o osobu uvedenú v zozname polície tzv. „záujmových osôb“.

Všeobecnými podmienkami uznania osoby za verejného činiteľa na účely trestného zákona sú :

- a/ konkrétne postavenie, povolanie, služobný pomer alebo určitá funkcia osoby,
- b/ podieľanie sa na plnení úloh spoločnosti a štátu,
- c/ používanie zverenej právomoci danej v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh.

Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.

Pri zisťovaní obsahu pojmu „právomoc“ je potrebné vo všeobecnosti vychádzať z osobitných všeobecne záväzných právnych predpisov upravujúcich pôsobnosť, oprávnenia a povinnosti toho - ktorého subjektu v postavení verejného činiteľa.

Oprávnenia a povinnosti verejných činiteľov priznávajú a stanovujú osobitné zákony, na tom ktorom úseku verejnej správy. Ide predovšetkým o procesné normy - Trestný poriadok, Občiansky súdny

poriadok, Správny zákon, ďalej sú to zákony stanovujúce postavenie a úlohy ozbrojených zborov a mestskej polície (konkrétne zákon o Policajnom zbore č.171/1993 Z.z.).

Pojem „vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu“ treba vykladať tak, že ide o obchádzanie už uvedeného zákona.

Je nepochybné, že obvinený Y. W. dňa 29. mája 2009 konal ako verejný činiteľ a spáchal trestný čin v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. V uvedenom prípade mali príslušní policajti na základe rozkazu riaditeľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave č.56/2007 a rozkazu riaditeľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru Trnava č. 34/2007 vykonať opatrenia na zamedzenie závažného protiprávneho konania osôb, teda vykonávali svoju právomoc v súlade s úlohami, ktoré má Policajný zbor plniť podľa zák. č. 171/1993 Z.z. Všetky zúčastnené hliadky vrátane hliadky č. 4 v zložení W., W. dostali písomnú inštrukciu spolu so zoznamom záujmových osôb, medzi ktorými bola aj osoba T. L.. Hliadky mali pokyn, že v prípade, ak by boli svedkami páchania trestnej činnosti alebo protiprávneho konania, majú zasiahnuť. Obvinený Kováčik o policajnej akcii telefonicky informoval T. L., čím mu umožnil vyhnúť sa policajnej kontrole príslušníkmi Policajného zboru.

K námietke obvineného, že postup polície bol nezákonný a služobný zákrok bol vykonaný protiprávne, dovolací súd uvádza, že Policajný zbor podľa § 2 ods. 1 písm. b/, ods. 3 zák. č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v rámci svojich úloh okrem iných odhaľuje trestné činy a zisťuje ich páchatel'ov, plní úlohy na úseku prevencie v rozsahu pôsobnosti ustanovenej zákonom, preto postup polície bol zákonný. V posudzovanej veci boli všetky dôkazy vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu a v tomto smere postupu súdov ani orgánom činných v trestnom konaní niet čo vyčítať.

Obvinený Y. W. v dovolaní ďalej namietal aj nezákonnosť vykonania dôkazu, ktorý spočíval v nedostatočnom odôvodnení príkazu na odpočúvanie telefónnych hovorov vydaného Okresným súdom Trnava pod č. k. Okresným súdom Trnava pod č. k. OS-TT-V-66-1/2009-OUS-Ntt, zo dňa 28. apríla 2009 a OS-TT-V-110-1/2009-OUS-Ntt, zo dňa 23. júla 2009. Nedostatky podľa názoru obvineného sú v tom, že príkaz súdu nebol odôvodnený konkrétnymi skutkovými okolnosťami, pretože takéto okolnosti na vydanie príkazu neexistovali. Záznamy z odpočúvania neboli súdu predložené kompletne. Obhajoba sa nemala možnosť oboznámiť s celým odpočúvaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že Krajský súd v Trnave sa totožnou námietkou obvineného opakovane zaoberal. Uznesením, sp. zn. 6To 51/2011, z 26. januára 2012 zrušil rozsudok Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T 86/2010, zo 4. júla 2011 a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Odvolací súd poukázal na predčasnosť rozhodnutia a prisvedčil obhajobe, pokiaľ išlo o regulérnosť produkovaného dôkazu. Okresný súd Piešťany v intenciách zrušujúceho rozhodnutia doplnil dokazovanie a opakovane vo veci rozhodol.

Čo sa týka námietky obvineného o nekompletných odposluchoch, najvyšší súd sa stotožňuje s odôvodnením krajského súdu uvedenom v uznesení, sp. zn. 6To 108/2012, zo 17. januára 2013 na str. 2, že táto námietka je irelevantná, pretože sa týka dôvodu povolenia použitia informačno-technických prostriedkov (ITP), ktorými sa zaoberal sudca, ktorý ITP povoľoval.

Podmienky a účel odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky sú ustanovené v § 115 ods. 1 prvá veta Trestného poriadku. Vztahuje sa to aj na konanie o trestnom čine zneužívania právomoci verejného činiteľa. Príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky možno vydať, pri dôvodnom predpoklade, že budú zistené skutočnosti významné pre trestné konanie. Týmito skutočnosťami možno rozumieť skutočnosti uvedené najmä v § 119 ods. 1 písm. a/ až písm. c/ Trestného poriadku, ak sú podstatné pre trestné konanie.

Po preskúmaní predložených spisov dovolací súd zistil, že súčasťou spisu je doslovný prepis záznamu telekomunikačnej prevádzky zaznamenaný na základe príkazu sudcu Okresného súdu Trnava, č. p.: OS-TT-V-66-1/2009-OUS-Ntt z 28. apríla 2009. Príkaz na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke (č. l. 73) bol súdom riadne odôvodnený v súlade s ustanovením § 115 ods.

3 Trestného poriadku. Imanentnou súčasťou odôvodnenia je uvedenie skutkových okolností. Skutkovou okolnosťou v posudzovanom prípade bolo dôvodné podozrenie, že neustálený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Vrbové v služobných priestoroch budovy obvodného oddelenia na základe požiadavky neustálených osôb vykonával prostredníctvom služobného počítača lustrácie motorových vozidiel v databáze informačného systému centrálnej evidencie vozidiel Policajného zboru a zistené údaje poskytoval neustáleným osobám, taktiež tieto osoby informoval, kedy má službu ktorý príslušník. Počas služby robil doprovod kradnutým vozidlám, čím zabezpečoval ich bezproblémový prejazd.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/, písm. g/ Trestného poriadku naplnené neboli.

Pokiaľ sa týka dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, že zásadným spôsobom bolo porušené právo obvineného na obhajobu tým, že obhajoba a ani súd nemali možnosť oboznámiť sa s celým odpočúvaním, najvyšší súd dáva do pozornosti odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 1T 86/2010, z 2. júla 2012 na č. l. 5, kde je okrem iného uvedené, že obhajca a obvinený v priebehu trestného konania nepožiadali o oboznámenie sa s utajovanými prílohami. Obhajca tak urobil až na hlavnom pojednávaní dňa 12. júla 2012 (č. l. 298), pričom uviedol, že z pracovných dôvodov nemal možnosť skôr sa oboznámiť s utajovanými prílohami. Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, zo dňa 2. júla 2012, bola utajovaná príloha potom, čo obhajca aj obvinený podpísali vyhlásenie o mlčanlivosti, prečítaná.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku naplnený nebol.

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania vecí odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.